

بررسی جایگاه کروموزومی HindIII Satellite DNA در تاسماهی ایرانی و تاسماهی روسی Acipenser gueldenstaedtii با شیوه دو رگهگیری فلورسان درجا (FISH)

محمدرضا نوروزفشخامی^۱*، بهرام کاظمی^۲، لیلا عزیززاده پرمهر^۳، حامد وزیرینسب^۴، محمد پور کاظمی^۵، مهتاب یارمحمدی^۱، محمد حسن زاده صابر^۶

تاریخ پذیرش: آذر ۹۶

تاریخ دریافت: تیر ۹۶

چکیدہ

در این پژوهش یک DNA ماهوارهای (۱۶۸bp) از خانواده DNA با کروموزومهای تاس ماهی ایرانی روسی جدا و به عنوان پروب برای انجام دو رگه گیری فلورسان درجا (FISH) با کروموزومهای تاس ماهی ایرانی و تاس ماهی روسی استفاده شد. پس از تهیه گسترشهای کروموزومی مناسب با روش کشت لکوسیتهای خون و نشاندار کردن پروب با رنگ Orange-dUTP) Spectrum Orange) به روش کشت لکوسیتهای دو رگه گیری پروب با کروموزومها بر روی لام انجام شد. در گسترشهای کروموزومی بررسی شده نقاط دو رگه (نقاط رنگی) به وضوح قابل رویت بود. با شمارش نقاط رنگی تولید شده در ۱۲ گسترش کروموزومی متعلق به سه عدد ماهی از هر گونه، میانگین تعداد نقاط رنگی موجود در گسترشهای کروموزومی تاس ماهی ایرانی و تاس ماهی روسی به ترتیب ۳±۶۷ و ۴±۶۸ تعیین شد. در مطالعه حاضر تعیین دقیق نوع کروموزومها و محل قرار گرفتن HindIII SatDNA بر روی کروموزومها احتمالا به علت وجود میکروکروموزومها و ناهمگن بودن شکل و اندازه نقاط رنگی تولید شده، غیرممکن بود.

واژگان کلیدی: تاسماهی ایرانی، تاسماهی روسی، HindIII SatDNA ،FISH.

۱- استادیار بخش ژنتیک و بیوتکنولوژی، موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (AREEO)، رشت، ایران.

۲- استاد گروه بیوتکنولوژی، مرکز تحقیقات بیولوژی سلولی و مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران. ۳- دانشجوی دکتری بیوشیمی، گروه بیوشیمی، مرکز تحقیقات بیوشیمی و بیوفیزیک (IBB)، دانشگاه تهران، تهران، ایران. ۴- کارشناس ارشد زیستشناسی سلولی و مولکولی، پژوهشگاه رویان، تهران، ایران.

۵- استاد موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (AREEO)، تهران، ایران. ۶- مربی موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی (AREEO)، رشت، ایران.

* نویسنده مسئول: <u>Nowruzfashkhami@yahoo.com</u>

مقدمه

استفاده از مواد فلوئورسنت، آنزیمهای اختصاصی و دستگاه ترموسایکلر (PCR) امکان تکثیر و نشاندار کردن توالیهای مختلف نوکلئوتیدی با مواد فلوئورسنت را مهیا ساخت و منجر به پیدایش روش دو رگهگیری درجا فلورسان (FISH) شد. استفاده از میکروسکوپهای ویژه نیز امکان مشاهده توالیهای نوکلئوتیدی نشاندار شده با مواد فلوئورسنت (پروب) را بر روی کروموزومهای متافازی و سلولهای اینترفازی در شرایط آزمایشگاهی (in vitro) فراهم کرد (et Leitch al., 1994). تكنيك FISH به بشر اجازه داد تا بتواند یافتههای مولکولی خود را درباره DNA و کروموزومها با هم تلفیق کند. به عبارتی دیگر، باعث تلفیق دانستنیهای ژنتیک مولکولی و سيتوژنتيک و به وجود آمدن سيتوژنتيک مولکولی شد. با استفاده از تکنیک FISH می توان جایگاه و فراوانی یک توالی ویژه را بر روی DNA یا RNA مشخص کرد که این امر به نوبه خود میتواند برای بررسی وجود یا عدم وجود ژن مورد نظر در یک سلول کاربرد داشته باشد. با استفاده از این روش، توالیهای تکراری

آسان تر از توالیهای تکنسخهای قابل رؤیت هستند (Philips and Reed, 1996). از کاربردهای این تکنیک در ماهیان میتوان Fontana)" در ماهیان میتوان et al., 1999; Tagliavini et al., 1999; et al., 1999; Tagliavini et al., 2002 (Chicca et al., 2002) و ژنهای چند نسخهای مربوط به هیستونهای چند گونه از ماهیان 2001; De La Herran et al., 2004 اشاره کرد (Robles et al., 2004) که اطلاعات جدیدی را درباره تکامل آنها فراهم کرد.

شناسایی و مکانیابی توالیهای خاص از جمله DNA ماهوارهای (SatDNA) بر روی کروموزومهای متافازی تعدادی از ماهیان Garrido-Ramos et al., 1997; Lanfredi) نیز از (et al., 2001; Chicca et al., 2002 دیگر کاربردهای روش مذکور است. توالیهای دیگر کاربردهای روش مذکور است. توالیهای ماری از سانترومرها، تلومرها (et al., 2001; Chicca et al., 2002 تکراری از سانترومرها، تلومرها (gana et al., 2004; Fontana et مختلف ماهیان جدا شدند و از برخی از آنها به مختلف ماهیان استفاده شد (بانترومری برای و جنسی در ماهیان استفاده شد (, 1996

3- rDNAs

4- Satellite DNA

1- Polymerase Chain Reaction

2- Fluorescent In Situ Hybridization

بررسی نوترکیبیهای کروموزومی بین گونهای نیز استفاده شدهاند. این پروبها می توانند به عنوان نشانگرهای ژنومی برای شناسایی والدین دو رگههای حاصل از تلاقیهای بین گونهای نیز مورد استفاده قرار گیرند (Fontana, 2002).

با وجود این که در حال حاضر تاسماهی ایرانی توسط CITES به عنوان یک گونه مستقل در نظر گرفته شده است اما بنا به نظر بسیاری از پژوهشگران تاسماهی ایرانی زیر گونه تاسماهی روسی است (Birstein and DeSalle, 1998; Birstein et al., 2000; Birstein and Doukakis, 2001; Mugue et al., 2008; Ruban et al., 2008). نظر به این که انجام پژوهشهای گوناگون برای اثبات استقلال گونهای تاسماهی ایرانی میتواند تلاش مثبتی در این ارتباط باشد و با توجه به کاربردهای مختلف روش FISH در زمینههای مختلف پژوهش آبزیان، این مطالعه به منظور بررسی وجود یک قطعه DNA ماهوارهای به نام *Hind*III SatelliteDNA خاص جنس Fontana, 2002) Acipenser)، بر روى کروموزومهای تاسماهی ایرانی و تاسماهی

روسی، تعیین تعداد و مکان این توالی بر روی کروموزومهای ماهیان مذکور و مقایسه آنها با هم، انجام شد تا علاوه بر کاربردی کردن روش FISH برای پژوهشهای آبزیان کشور، امکان اثبات استقلال گونهای تاسماهی ایرانی از تاسماهی روسی با استفاده از این روش و توالی مذکور نیز بررسی شود.

مواد و روشها

جداسازی HindIII SatDNA از ژنوم (تهیه پروب)

به منظور جداسازی HindIII SatDNA از ژنوم تاسماهی روسی، آغاز گرها با توجه به توالی HindIII SatDNA استخراج شده از تاسماهی روسی که در NCBI با کد AJ286592 به ثبت رسیده بود، با استفاده از برنامه Oligo 5 طراحی شدند و توسط شرکت فرایند دانش آرین 5'-۳:(F) رفت L توالى , CTTTTTCAAACTTTCGGGGGC-3' 5'- ^{*}:(R) بر گشت توالى CTTACAGATTCGTTCCTGTC-3' ساخته شدند. سیس DNA ژنومی از باله دمی

2- National Center for Biotechnology Information

4- Reverse

1- Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora

³⁻ Forward

۲٪ و رنگآمیزی ژل به دست آمده با اتیدیوم برومید بررسی شد. پس از اطمینان از تولید محصول PCR و مشاهده باند اختصاصی *Hind*III SatDNA بر روی ژل آگارز، با توجه به این که به منظور تثبیت توالی به دست آمده، كلونينگ آن لازم بود، از اين رو قطعه DNA موجود در ژل آگارز با استفاده از کیت استخراج Qiagen Cat. No. 28704) DNA وIAquick Gel Extraction Kit، آلمان) از آن استخراج شد. پس از آن، اتصال قطعه PTZ57R/T جدا شده به يلاسميد SatDNA با استفاده از کیت InsTAclone PCR واكنش PCR شامل يك مرحله واسرشته سازى ' Cloning Kit (مامل يك مرحله واسرشته سازى ' Cat. No. K1213) Fermaentas، آمریکا) و طبق دستور عمل کیت مذکور انجام شد. سپس به منظور ازدیاد يلاسميد نوتركيب توليد شده، يلاسميد مذكور سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه، مرحله اتصال ۲ با استفاده از کیت InsTAclone TM Fermaentas ،No. K 1213، آمریکا) و طبق روش کار ذکر شده در کیت، درون باکتری . coli (سویه DH5α) جای داده شد (ترانسفورماسيون). سپس غربالگری باکتریهای حاوی پلاسمید نوترکیب با استفاده از محیط کشت آگار حاوی Xgal-IPTG انجام

تاسماهی روسی به روش فنل- کلروفرم (Hillis and Moritz, 1990) تعدیل شدہ برای تاسماهیان (Pourkazemi, 1996) استخراج شد و توالی *Hind*III SatDNA با استفاده از آغاز گرهای تهیه شده به روش PCR تکثیر شد. مخلوط واكنش PCR شامل ۰/۲ ميكروليتر آنزیم Taq DNA Polymerase (۵U/μL)، ۱ میکرولیتر dNTPs (۱۰mM)، ۱ میکرولیتر از هر آغازگر (۲۰ پیکومول)، ۵ میکرولیتر بافر MgCl₂ میکرولیتر ۱/۵ (۱۰x) PCR (۵۰mM)، ۱ میکرولیتر DNA ژنومی (۱۰۰ نانوگرم) و آب مقطر، با حجم نهایی ۵۰µL بود. اولیه DNA در دمای ۹۴ درجه سانتیگراد به مدت ۵ دقیقه، متعاقب آن ۳۰ مرحله واسرشتهسازی DNA در دمای ۹۴ درجه آغازگرها در دمای ۵۲ درجه سانتیگراد به مدت ۳۰ ثانیه، مرحله بسط^۳ DNA در دمای ۷۲ درجه سانتیگراد به مدت ۴۵ ثانیه بود و یک مرحله بسط انتهایی در دمای ۷۲ درجه سانتیگراد به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد. محصول PCR با استفاده از الکتروفورز ژل آگارز

- 3- Extension
- 4- Transformation

1- Denaturation

2-Ligation

SatDNA استخراج شده از ژنوم تاس ماهی روسی با استفاده از کیت Vysis ،Cat. No. 32-801300) (Orange-dUTP) Spectrum Orange (رنگ Orange-dUTP) به روش Nick Translation و طبق به روش Nick Translation و طبق دستورالعمل ذکر شده در کیت مذکور نشاندار شد. سپس به پروب نشاندار شده مقدار ۵۰ شد. محلول دو رگهگیری حاوی فرمامید ۲۰۷ حل شده در SSC (۲۲) با ۷/۵ pH اضافه شد.

تهيه گسترش كروموزومى

گسترشهای کروموزومی تاس ماهی ایرانی و تاس ماهی روسی مورد آزمایش با روش کشت لکوسیت (Nowruzfashkhami et al,2000) تهیه شد. برای افزایش میزان تقسیمات سلولی لکوسیتهای کشت داده شده، ماده فیتوهماگلوتینین^۲ (PHA) به عنوان ماده فیتوهماگلوتینین^۲ (محرک تقسیمات میتوزی) به محیط میتوژن^۳(محرک تقسیمات میتوزی) به محیط میلیلیتر فیتوهماگلوتینین نوع M (Gibco، روموزومی تهیه شده با استفاده از کروموزومی تهیه شده با استفاده از

گرفت و کلنیهای سفید رنگ انتخاب شدند. از باکتریهای سفید رنگ حاوی پلاسمید نوتركيب، استخراج پلاسميد، برش پلاسميد نوترکیب ساخته شده با آنزیم *Hind*III، سپس PCR و الكتروفورز محصول PCR با استفاده از ژل آگارز ٪۲ انجام شد. پس از مشاهده باند تقریبا ۱۷۰bp در ژل، کشت انبوه باکتریهای حاوی پلاسمید نوترکیب در محیط کشت مایع LB حاوی آمپی سیلین انجام گرفت و پلاسمید با استفاده از کیت QIAprep Spin Miniprep ، (المان، QIAgen ،Cat. No. 27104) Kit استخراج و تعیین توالی شد. مقایسه توالی HindIII SatDNA استخراج شده از ژنوم تاسماهی روسی در مطالعه حاضر، با توالی HindIII SatDNA استخراج شده از ژنوم al., De La Herran et) تاسماهی روسی 2001) و HindIII SatDNA جدا شده از تاسماهی ایرانی (نوروزفشخامی و همکاران، ۱۳۹۳) نیز با استفاده از برنامه نرمافزاری Mega4 انجام شد.

نشاندار کردن پروب

3- Mitogen

4- PHA-M

1- Saline Sodium Citrate

2- Phytohaemagglutinin

۲۲×۲۲mm^۲ بر روی آن قرار داده شد و به

میکروسکوپ فازکنتراست (Nikon، ژاپن) بررسی شدند و محل گسترشهای کروموزومی مناسب بر روی لامها علامت گذاری شد.

دو رگهگیری پروب نشاندار شده با کروموزومهای موجود بر روی لام

برای دو رگهگیری مناسب پروب نشاندار شده با کروموزومهای ماهیان مورد آزمایش و اجتناب از دو رگهگیری ناخواسته پروب با مواد پروتئینی که ممکن است به طور اتفاقی در روی لام وجود داشته باشد، لامهای علامت گذاری شده ابتدا به مدت ۵ دقیقه در تریپسین ۰/۰۵ درصد (حل شده در اسید کلریدریک ۰/۰۱ نرمال) ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. سپس به ترتیب به مدت ۵ دقیقه در محلول PBS، ۱۰ دقیقه در محلول SSC (۲ PH، ۲x) ۳۷ درجه سانتی گراد و دوباره به مدت ۵ دقیقه در محلول PBS قرار داده شدند. بعد از این مرحله لامها با قرار گرفتن در اتانول ۷۰، ۸۵ و ۱۰۰ درصد هر یک به مدت ۲ دقیقه در دمای آزمایشگاه آبگیری شدند. پس از خشک شدن لامها، ۱۰ میکرولیتر محلول دو رگهگیری حاوی پروب نشاندار شده بر روی نقاط از پیش تعیین شده بر روی لام ریخته شد، سپس یک لامل

منظور جلوگیری از تبخیر محلول دو رگهگیری حاوی پروب، دور تا دور لامل با چسب مایع مسدود شد. پس از آن لامها به مدت ۵ دقیقه در دمای ۷۵ درجه سانتیگراد قرار داده شدند تا پروب و کروموزومها واسرشتهسازی شوند. سپس لامهای مذکور تا صبح روز بعد در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شدند تا دو رگهگیری پروب نشاندار شده با کروموزومها انجام شود. پس از گذشت ۱۶ ساعت، صبح روز بعد چسب دور لامل پاک شد، لامل از روی لام برداشته شد و لام به مدت ۲ دقیقه در SSC (۰/۴x) ۷۳ درجه سانتی گراد و ۱ دقیقه نیز در مخلوط SSC (۲x) و ۲ween 20 (۲x) مخلوط ۲ درصد) در دمای آزمایشگاه قرار داده شد. پس از خشک شدن لامها، برای قابل رویت شدن پروبهای دو رگه شده با کروموزومها، مقدار ۱۰ میکرولیتر رنگ DAPI^۲و ماده تثبیت کننده رنگ مذکور بر روی لام ریخته شد. لامها پس از خشک شدن در دمای آزمایشگاه، با استفاده از ميكروسكوپ فلوئورسنس (Cytovision Nikon ،Eclips 800، ژاپن) مجهز به فیلترهای مناسب، بررسی و نقاط رنگی حاصل از دو رگهگیری پروب نشاندار شده با

2-4,6-Diamino-2-Phenylindole

1- Phosphate Buffered Salt solution

کروموزومهای ماهیان مورد آزمایش در انجام آزمایشهای FISH مناسب بود گسترشهای کروموزومی متعلق به هر یک از (شکلهای ۱ و ۲). DNA استخراج شده از ماهیان مورد آزمایش، بررسی شدند.

نتايج

در لامهای گسترش کروموزومی تهیه شده از تاسماهی ایرانی و تاسماهی روسی تعداد زیادی کروموزوم مشاهده شد که کیفیت آنها در گسترشهای کروموزومی تهیه شده برای

انجام ازمایش های FISH مناسب بود (شکلهای ۱ و ۲). DNA استخراج شده از ماهیان مورد آزمایش نیز دارای کیفیت مناسب بود. همچنین پس از بررسی پلیتها و ژلهای حاصل از PCR، نتایج حاکی از انجام کلونینگ مثبت SatDNA مذکور در بیشتر کلنیها بود (شکلهای ۳ و ۴).

شکل ۱: گسترش کروموزومی تاسماهی روسی

شکل ۲: گسترش کروموزومی تاسماهی ایرانی

شکل ۳: باکتریهای تکثیر شده بر روی محیط کشت (نقاط آبی نمایانگر باکتریهای فاقد قطعه ۱۶۸bp و نقاط سفید نمایانگر باکتری حاوی قطعه مذکور است).

شکل ۴: الکتروفورز محصول PCR مربوط به پلاسمید نوتر کیب حاوی HindIII SatDNA استخراج شده از تاسماهی روسی بر روی ژل آگارز ٪۲ پس از رنگ آمیزی با اتیدیوم بروماید

۸۸٪ و همکارانش (۲۰۰۱) دارای ٪۸۸ تشابه بود (جدول ۲). SatDNA استخراج شده از تاسماهی روسی در مطالعه حاضر (A.g.) با توالی HindIII SatDNA جدا شده از تاسماهی ایرانی (A.p) (نوروزفشخامی و همکاران، ۱۹۹۳) دارای ٪۸۱ تشابه بود (جدول ۳).

SatDNA به دست آمده از ژنوم تاس ماهی روسی در این مطالعه (پروب) دارای ۱۶۸ جفت باز (۱۶۸bp) بود (جدول ۱). مقایسه توالی HindIII SatDNA استخراج شده از ژنوم تاس ماهی روسی در مطالعه حاضر (A.g.)، با FindIII SatDNA استخراج شده از ژنوم تاس ماهی روسی (A.g.) توسط La

جدول ۱: توالی HindIII SatDNA جدا شده از ژنوم تاسماهی روسی

	CTTACCGATT	CGGTCCTGTC	AAGAAAACAC	ATTTTTTGA	TCTCAGAACT
١	CCAAATTTTA				
91	GCTTCCCCTT	TTTTTGAAAA	AGGGGGGCTGG	TCGGGTCCTG	ACAAAAAAAT
111	AATAATTTTG				
	GCCAATTTTA	TTTTTTCGGA	ACTTCAATGC	CCCCAGCTTT	TGAAAAAG

جدول ۲: مقایسه توالی *Hin*dIII SatDNA جدا شده از ژنوم تاسماهی روسی در مطالعه حاضر (A.g2) با توالی HindIII SatDNA جدا شده از ژنوم تاسماهی روسی توسط De La Herran و همکاران (۲۰۰۱) (A.g1)

A.g1	1	CTTTTTCAAAAGCTCGGGGCATTGAAAATTATGAAAAAATAAAATTGGCCAAAATTATTAT 60
A.g ₂	168	CTTTTTCAAAAGCTGGGGGCATTGAAGTTCCGAAAAAATAAAATTGGCCAAAATTATTAT 109
A.g1	61	TTTTT-GACAGGACCGGACCAGACCA-TTTTTCAAAAAAGGGGGATGTCTAAATTTTGGT 118
A.g ₂	108	TTTTTTGTCAGGACCCGACCAGCCCCCTTTTTCAAAAAAGGGGAAG-CTAAAATTTGG- 51
A.g1	119	AGTTCTGAAGATCAAAAAATTGTGTTTTCTTGACAGGAACGAAC
A.g ₂	50	AGTTCTGA-GATCAAAAAAATGTGTTTTCTTGACAGGACCGAATCGGTAAG 1

جدول ۳: مقایسه توالی *Hin*dIII SatDNA استخراج شده از ژنوم تاسماهی روسی در مطالعه حاضر (A.g2) و تاسماهی ایرانی توسط نوروزفشخامی و همکاران (۱۹۹۳) (A.p

A.g2	1	AAAAGCTCGGGGCATTGAAATTAGAAATTAGGAAAAAAATAAAATTCTCCCAAAATT-TAAT 59
A.p	161	AAAAGCTGGGGGCATTGAAGTTCCGAAAAAATAAAAT
A.g2	60	ttttttGACAGGACCGGACCCGTCCCCTTTTTCAAAAAAGGGGGATGTCTAAATTGGGGA 111 111 111
A.p	108	TTTTTTGTCAGGACCCGACCAGCCCCCTTTTTCAAAAAAAGGGGAAG-CTAAAATTTGGA 50
A.g2	120	GTTCGGAAGACCAAAAAATTGTGTTTTCTTGACAGGAACGAA 161
A.p	49	GTTCTG-AGATCAAAAAAATGTGTTTTCTTGACAGGACCGAA 9

۱۲ عدد گسترش کروموزومی متعلق به ۳ قطعه تاسماهی روسی، میانگین تعداد نقاط رنگی شمارش شده ۴±۶۸ عدد بود. بیشتر نقاط رنگی بر روی کروموزومهای متوسط و کوچک وجود داشتند و در تعدادی از کروموزومها دو نقطه رنگی مشاهده شد. اگرچه تعیین دقیق تعداد و محل قرار گرفتن نقاط رنگی بر روی کروموزومهای ماهیان مورد آزمایش امکانپذیر نبود، اما اغلب نقاط مذکور بین سانترومر و تلومر کروموزومها وجود داشت.

بررسی لامها با میکروسکوپ فلوئورسنس حاکی از وجود نقاط رنگی حاصل از دو رگهگیری HindIII SatDNA مذکور با کروموزومهای ماهیان مورد آزمایش بود (شکلهای ۵ و ۶). در نتیجه شمارش تعداد نقاط رنگی حاصل از دو رگهگیری پروب نشاندار شده با کروموزومها در ۲۱ عدد گسترش کروموزومی متعلق به ۳ قطعه تاسماهی ایرانی، میانگین تعداد نقاط رنگی شمارش شده ۳±۶۷ عدد بود. همچنین در نتیجه شمارش تعداد نقاط رنگی حاصل از دو

شکل ۵: نقاط صور تی رنگ نمایانگر *Hind*III SatDNA هیبرید شده با کروموزومهای تاسماهی روسی هستند.

شکل ۶: نقاط صور تی رنگ نمایانگر *Hind*III SatDNA هیبرید شده با کروموزومهای تاسماهی ایرانی هستند.

بحث

طبق نتایج به دست آمده در این مطالعه ماده PHA-M دارای اثر میتوژنی مناسبی بر لکوسیتهای کشت داده شده ماهیان مورد آزمایش بود. همچنین استفاده از ۰/۴mL ماده

مذکور در محیط کشت، موثرترین مقدار برای موفقیت آمیز بودن کشت لکوسیت های ماهیان مورد آزمایش بود. Van Eenennaam و همکاران (۱۹۹۸) استفاده از ۲۰۰µg/mL ماده PHA-W را برای کشت لکوسیت های تاس ماهی سفيد Acipenser transmontanus توصيه کردند. نوروزفشخامی و خسروشاهی (۱۳۷۴) استفاده از PHA-P ماده PHA-P را برای کشت لکوسیتهای فیلماهی Huso huso و ماهي ازونبرون Acipenser stellatus و همچنین Nowruzfashkhami و همکاران (۲۰۰۰) استفاده همین مقدار از ماده مذکور را برای کشت لکوسیتهای تاسماهی ایرانی توصیه کردند. Fujiwara و همکاران (۲۰۰۱) گزارش کردند. استفاده از ۱۸µg/mL ماده PHA-W یا ۱/۵µg/mL ماده PHA-W در محیط کشت، باعث القای بیشترین تقسیمات میتوزی در لکوسیتهای کشت داده شده تاسماهی و ماهی بستر^۱ میشود. Nowruzfashkhami و همکاران (۲۰۰۶) بیان داشتند استفاده از ۴۰µg/mL ماده PHA-P در محیط کشت بیشترین شاخص میتوزی را در لکوسیتهای کشت داده شده ماهی شیپ Acipenser nudiventris در یی داشت.

پروب استفاده شده در این مطالعه، یک DNA ماهوارهای با ۱۶۸ جفت باز (۱۶۸bp) بود که از ژنوم تاسماهیان روسی مورد آزمایش، استخراج شد. این DNA ماهوارهای اولین بار

1- Bester: *Huso* $huso \stackrel{\bigcirc}{_+} \times Acipenser$ *ruthenus* $\stackrel{\bigcirc}{_-}$

توسط Garrido-Ramos و همکاران (۱۹۹۷) با استفاده از آنزیم *Hind*III از ژنوم تاسماهی آدریاتیک Acipenser naccarii جدا شد که دارای ۱۷۰ جفت باز (۱۷۰bp) بود. این توالی بعدها از ژنوم تعدادی از گونههای جنس Acipenser از جمله ماهی استرلیاد Acipenser ruthenus تاسماهی سیبری Acipenser baerii، تاسماهی آدریاتیک، تاسماهی روسی و تاسماهی سفید (De La Herran et al., 2001)، ماهى ازونبرون، تاسماهی چینیAcipenser sinensis Acipenser يوزه كوتاه تاسماھی brevirostrum و تاسماهی دریاچهای Robles et al.,) Acipenser fulvescens 2004) نيز جدا شد.

توالی HindIII SatDNA جدا شده از ژنوم تاسماهی روسی توسط De La Herran و همکاران (۲۰۰۱) ۱۹۹۵، ما۷۷ و ۱۷۱bp گزارش شد. مقایسه توالی ۱۹۹۵، HindIII SatDNA و جدا شده از ژنوم تاسماهی روسی در مطالعه حاضر با توالی HindIII SatDNA استخراج شده از تاسماهی ایرانی (نوروزفشخامی و همکاران، ۱۳۹۳) و تاسماهی روسی (De La مطالعه حاضر، میانگین تعداد نقاط رنگی حاصل از دو رگهگیری پروب نشاندار شده با کروموزوم ها ۴± ۶۸ عدد تعیین شد. با بررسی گسترش-های کروموزومی متعلق به تاسماهی روسی توسط Lanfredi و همکاران (۲۰۰۱) تعداد نقاط مذکور ۴±۰۸ عدد و توسط Fontana و همکاران (۲۰۰۸)، ۴۹ عدد مشخص شد.

Herran et al., 2001) بیانگر آن است که تاس ماهی روسی و تاس ماهی ایرانی بررسی شده در مطالعه حاضر، تقریبا ۵۰۰ هزار سال و تاس ماهی روسی بررسی شده در مطالعه حاضر و تاس ماهی بررسی شده توسط De La Herran و همکاران (۲۰۰۱) بیش از ۵۰ هزار سال از نظر تکاملی با هم فاصله دارند (شکل ۷). با بررسی گسترش های کروموزومی تاس ماهی روسی در

شکل ۷: درخت فیلوژنی چندگونه از تاسماهیان از جمله تاسماهی روسی مورد بررسی در این مطالعه با تاسماهی روسی بررسی شده توسط De La Herran و همکاران (۲۰۰۱) و تاسماهی ایرانی بررسی شده توسط نوروزفشخامی و همکاران (۱۳۹۳).

مذکور در گسترشهای کروموزومی بررسی شده تاسماهی پوزه کوتاه ۱۴ عدد (Fontanaet al., 2008) و تاسماهی دریاچهای ۴۸ عدد (Fontana et al., 2004) عدد بود. بررسی گسترشهای کروموزومی ماهی ازونبرون نیز حاکی از وجود ۱۰ عدد نقطه رنگی بر روی کروموزومهای (کوچک و متوسط) این ماهی بود (Chicca et al., 2002). اختلاف تعداد نقاط رنگی مشاهده شده بر روی کروموزومهای تاسماهی روسی در مطالعه حاضر با نتایج کسب شده توسط Lanfredi و همکاران (۲۰۰۱) شاید به علت متفاوت بودن روش کار در این دو مطالعه باشد. در مطالعه حاضر ابتدا پروب مورد نظر با مادهSpectrum Orange Nick به روش (Orange-dUTP) Translation نشاندار شد، سیس با کروموزومهای ماهیان مورد آزمایش دو رگهگیری شد و به منظور قابل رویت شدن نقاط رنگی حاصل از دو رگهگیری پروب با کروموزوم های ماهیان مورد آزمایش، لام مستقیما با ماده DAPI رنگ آمیزی شد. اما Lanfredi و همکاران (۲۰۰۱) پس از نشاندار کردن پروب مورد استفاده با ماده Digoxigenin به روش

PCR و دو رگهگیری آن با کروموزومهای ماهیان مورد آزمایش، به منظور قابل رویت شدن پروبهای نشاندار از روش ایمنوشیمیایی Anti ماده - ماده - ماده استفاده کردند. یعنی ابتدا ماده - ماده Digoxigenin که آنتیبادی ماده Digoxigenin از رنگ آمیزی ثانویه لام با ماده 'PI نقاط دو رگه گیری پروبها با کروموزومها قابل رویت شد (Lanfredi et al., 2001).

مشخص شدن نوع کروموزومها و محل دقیق نقاط رنگی (پروب) بر روی تمامی کروموزومهای ماهیان مورد آزمایش میسر نشد که از دلایل آن میتوان بزرگ و ناهمگن بودن نقاط رنگی حاصل از دو رگهگیری پروب با کروموزومها، کوچک بودن اندازه کروموزومها و وجود میکروکروموزوم ها را مطرح کرد. Lanfredi و همکاران (۲۰۰۱) ها را مطرح کرد. Infredi و همکاران (۲۰۰۱) در بررسی خود در مورد تاس ماهی روسی صرفا به تعداد و اندازه کروموزومهای حاوی HindIII به تعداد و اندازه کروموزومهای حاوی Fontana زر ۲۰۰۸) در مطالعه خود درباره تاس ماهی پوزه کوتاه فقط به تعداد کروموزومهایی که دارای جایگاه HindIII SatDNA مورد نظر بودند اشاره کردند. این پژوهشگران ناهمگن بودن

+ Propidium Iodide

شکل و اندازه نقاط رنگی مستقر بر روی کروموزومها را از دلایل مشکل بودن تعیین مکان دقیق استقرار پروب مورد استفاده بر روی کروموزومهای ماهی مذکور عنوان کردند Fontana et al., 2008). همچنین Fontana و همکاران (۲۰۰۴) در مطالعات خود در ارتباط و همکاران (۲۰۰۴) در مطالعات خود در ارتباط با بررسی HindIII SatDNA در تاسماهی دریاچهای تنها به ذکر تعداد نقاط رنگی مشاهده شده بر روی کروموزومهای این ماهی بسنده

با وجود تفاوت مشاهده شده در تعداد نقاط رنگی حاصل از دو رگهگیری HindIII با کروموزومهای تاسماهی ایرانی و تاسماهی روسی، با توجه به عدم امکان تشخیص دقیق نوع کروموزومها و محل قرار گرفتن توالی مذکور بر روی کروموزمهای ماهیان مورد آزمایش در مطالعه حاضر، به نظر میرسد

FISH مذکور و روش FISH استفاده از SatDNA مذکور و روش FISH برای اثبات تفکیک گونهای تاس ماهی ایرانی از تاس ماهی روسی روش مناسبی نیست. همچنین شاید به توان نتیجه گرفت که با توجه به وجود تعداد زیادی میکروکروموزوم در تاس ماهیان، روش FISH صرفا برای بررسی وجود و یا عدم وجود توالی خاص در کروموزومها، تعیین تعداد توالیهای تکراری در کروموزومهای تاس ماهیان و تعیین جایگاه توالی مورد نظر در ماکروکروموزومها میتواند مفید باشد.

تشكر و قدرداني

بدین وسیله از کلیه افرادی که در انجام این پژوهش ما را یاری نمودند از جمله آقایان دکتر حمید گورابی رئیس محترم و دکتر عبدالحسین شاهوردی معاون محترم پژوهشی پژوهشگاه رویان تشکر و قدردانی می گردد. محجوبی ف.، پورکاظمی م.، کاظمی ب.، حسنزاده صابر م. و یارمحمدی م. ۱۳۹۳. جداسازی HindIII SatDNA در تاسماهی ایرانی Acipenser persicus مجله ژنتیک نوین، ۹(۱): ۱۲۶–۱۲۱.

- **Birstein V.J. and DeSalle R. 1998.** Molecular phylogeny of Acipenserinae. Molecular Phylogenetics and Evolution, (9): 141–145.
- Birstein V.J. and Doukakis P. 2001. Molecular Identification of Sturgeon Species: Science, bureaucracy, and the impact of environmental agreements. P: 47-63. In Riede K. (Ed.). New Perspectives for Monitoring for Migratory Animals- Improving Knowledge for Conservation. Landwirtschaftsverlag GmbH, Germany.
- Birstein V.J., Doukakis P. and DeSalle R. 2000. Polyphyly of mtDNA lineages in the Russian sturgeon, *Acipenser gueldenstaedtii*: Forensic and evolutionary implications. Conservation Genetics, (1): 81–88.
- Chicca M., Suciu R., Ene C., Lanfredi M., Congiu L., Leis M., Tagliavini R., Rossi R. and Fontana F. 2002. Karyotype characterization of stellate sturgeon, Acipenser stellatus by

```
نوروزفشخامی م.ر. و خسروشاهی م. ۱۳۷۴.
مطالعه کروموزومی ماهیان خاویاری از طریق
کشت گلبولهای سفید خون. مجله علمی
شیلات ایران، ۱(۲): ۲۱–۶۲.
```

نوروزفشخامی م.ر.، عزیززاده پرمهر ل.،

chromosome banding and fluorescent in situ hybridization. Applied Ichthyology, 18: 298–300.

- De La Herran R., Fontana F., Lanfredi M., Congiu L., Leis M., Rossi R., Ruiz Rejon C., Ruiz Rejon M. and Garrido-Ramos M.A. 2001. Slow rates of evolution and sequence homogenization in an ancient satellite DNA family of sturgeons. Molecular Biology and Evolution, 18(3): 432–436.
- Fontana F. 2002. A cytogenetic approach to the study of taxonomy and evolution in sturgeons. Journal of Applied Ichthyology, 18: 226–233.
- Fontana F., Bruch R.M., Binkowski F.P., Lanfredi M., Chicca M., Beltrami N. and Congiu L. 2004. Karyotype characterization of the lake sturgeon, *Acipenser fulvescens* (Rafinesque 1817) by chromosome banding and fluorescent in situ hybridization. Genome, (47): 742– 746.
- Fontana F., Congiu L., Mudrak V.A., Quattro G.M., Smith

منابع

T.I.G., Ware K. and Dorshov S.I. 2008. Evidence of hexaploid karyotype in shortnose sturgeon. Genome, (51): 113–119.

- Fontana F., Lanfredi M., Chicca M., Congiu L., Tagliavaini J. and Rossi R. 1999. Fluorescent in situ hybridization with rDNA probes on chromosomes of *Acipenser ruthenus* and *Acipenser naccarii* (Osteichthyes: Acipenseriformes). Genome, 42: 1008–1012.
- Fontana F., Lanfredi M., Kirschbaum F., Garrido-Ramos M.A., Robles F., Folani A. and Congiu L. 2008. Comparison of karyotypes of Acipenser oxyrinchus and Acipenser sturio by chromosome banding and fluorescent in situ hybridization. Genetica, 132: 281-286.
- Fujiwara A., Nishida-Umehara C., Sakamoto T., Okamoto N., Nakayama I. and Abe S. 2001. Improved fish lymphocyte culture for chromosome preparation. Genetica, 111: 77–89.
- Garrido-Ramos M.A., Sorrigeuer M.C. and De La Herran R. 1997. Morphometric and genetic analysis as proof of the existence of two sturgeon species in the Guadalquivir River. Marine Biology, 129: 33–29.
- Hillis D.M. and Moritz C. 1990. Molecular Systematics. Sinauer Associates, Inc. Publishers, USA. 588P.

- Lanfredi M., Congiu L., Garrido-Ramos M.A., De La Herran R., Leis M., Chicca M., Rossi R., Tagliavini J., Ruiz Rejon C., Ruiz Rejon M. and Fontana F. 2001. Chromosomal location and evolution of a satellite DNA family in seven sturgeon species. Chromosome Research, (9): 47–52.
- Leitch A.R., Schwarzacher T., Jackson D. and Leitch I.J. 1994. In Situ Hybridization, A Practical Guide. RMS. Microscopy Handbooks 27. BIOS Scientific Publishers, United Kingdom. 118P.
- Mugue N.S., Barmintseva A.E., Rastorguev S.M., Mugue V.N. and Barmintsev V.A. 2008. Polymorphism of the mitochondrial DNA control region in eight sturgeon species and development of a system for DNAbased species identification. Russian Journal of Genetics Genetika, 44(7): 913-920.
- Nowruzfashkhami M.R., Pourkazemi M. and Baradarannoveiri S. 2000. Chromosome study of Persian sturgeon. Acipenser persicus B. Cytologia, (65): 197– 202.
- Nowruzfashkhami M.R., Safaiian S., Bahmani M. and Chubian F. 2006. Karyotype analysis in ship sturgeon *Acipenser nudiventris* in the south Caspian Sea using leukocyte culture. Journal of Applied Ichthyology, (22): 97–98.

- Philips R.B. and Reed K.M. 1996. Application of fluorescent in situ hybridization (FISH) techniques to fish genetics: A review. Aquaculture, (140): 197–216.
- **Pourkazemi M. 1996.** Molecular and biochemical genetic analysis of sturgeon stocks from the south Caspian Sea. Ph.D. Thesis, School of Biological Sciences, University of Wales, UK. 260P.
- Robles F., De La Herran R., Ludwig A., Ruiz Rejon C., Ruiz Rejon M. and Garrido-Ramos M.A. 2004. Evolution of ancient satellite DNAs in sturgeon genomes. Gene, 338(1): 133–142.
- Ruban G.I., Kholodova M.V., Kalmykovb V.A. and Sorokin

P.A. 2008. Morphological and molecular genetic study of the Persian sturgeon *Acipenser persicus* Borodin (Acipenseridae). Ichthyology, 48(10): 891–903.

- Tagliavini J., Williot P., Congiu L., Chicca M., Lanfredi M., Rossi R. and Fontana F. 1999. Molecular cytogenetic analysis of the karyotype of the European Atlantic sturgeon, *Acipenser sturio*. Heredity, (83): 520–525.
- Van Eenennaam A.L., Murray J.D. and Medrano J.F. 1998. Mitotic analysis of the North American white sturgeon, *Acipenser transmontanus* Richardson (Pisces, Acipenseridae), a fish with a very high chromosome number. Genome, (41): 266–271.

Chromosomal location of HindIII Satellite DNA in Acipenser persicus and Acipenser gueldenstaedtii by using of fluorescent in situ hybridization (FISH)

Mohammad Reza Nowruzfashkhami¹, Bahram Kazemi², Leila Azizzadeh Pormehr³, Hamed Wazeeri-Nasab⁴, Mohammad Pourkazemi⁵, Mahtab Yarmohammadi¹, Mohammad Hassanzadeh Saber⁶

Received: July 2017

Accepted: December 2017

Abstract

In this study, a HindIII Satellite DNA (168bp) was isolated from Russian sturgeon, Acipenser gueldenstaedtii and was used as a probe for fluorescent in situ hybridization (FISH) with the chromosomes of Persian sturgeon and Russian sturgeon. After obtaining suitable chromosomal preparations from the fishes through leukocyte culture and labeling the probe with Spectrum orange (Orange-dUTP) through Nick translation method, the probe was hybridized with chromosomes of the fishes on the microscopic slide. In the studied chromosomal preparations, the hybridization colored signals were clearly visible. Counting the produced signals in twelve chromosomal preparations of three fishes from each species showed that the mean number of the signals in the chromosomal preparations of the Persian sturgeon and Russian sturgeon were 67 ± 3 and 68 ± 4 respectively. In this study, accurate kind determining of chromosomes and HindIII SatDNA site on the chromosomes were impossible due to the presence of microchromosomes and heterogeneity of shapes and sizes of colored signals.

Key words: Acipenser persicus, Acipenser gueldenstaedtii, FISH, HindIII SatDNA.

1- Assistant Professor in Genetic and Biotechnology Department, International Sturgeon Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Rasht, Iran.

2- Professor in Biotechnology Department, Cellular and Molecular Biology Research Center, Shahid Beheshti Medical Sciences University, Tehran, Iran.

5- Professor in Iranian Fisheries Research Organization, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Tehran, Iran.

6- Scientific Member in Genetic and Biotechnology Department, International Sturgeon Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Rasht, Iran. *Corresponding Author: <u>Nowruzfashkhami@yahoo.com</u>

³⁻ Ph.D. Student in Biochemistry, Biochemistry Department, Institute of Biochemistry and Biophysics, University of Tehran, Tehran, Iran.

⁴⁻ M.Sc. in Cell and Molecular Biology, Royan Institute, Tehran, Iran.

-